

سُرْعَةُ الْمُؤْمِنِينَ

المملكة العربية السعودية

وزارة التعليم العالي

جامعة أم القرى

مكتبة الملك عبد الله بن عبد العزيز الجامعية

قسم المخطوطات

001 11. 11 00 11

اید و باند نیمک، حقیقت این تعلیم و تغییر اوی و اعوی کور لبری هرف شعر لده قافنه دوکاری جر کلام میزون منقسم ای
اینستم بر قسم خاپت اولانه در که شیوه اشتر تغییر اولان روزی ایله ایل زنکه بشیه ایله ایل
رث طراز اید ون که حدد وی ده اعتبار ایشون اکاه اویلیانه کاه اویل زنکه اویل صافور لر قاعده اکر وی کند وی
سکن اد لوپ بانی تجک ل ایل روسه قافنه لانه روسی ون عبار طلودور بانیک که کنه اخا و شطیلدا اما ماقلنده که
حذک اخا دی معتر و خدر می اونده اخا داویه حکسته اخلاق ایل سه قافنه صحیح اویز اور بکس اولس قافنه
صحیح اویل مثلا بخلانه کل قافنه اولان بخلانه دل قافنه اویل و اکر بیعی بکت بانیکه ده سکن اولو رسه اول هرف
سکن داچی قافنه لارنه ده معتر و بونقدر بجه اول سانکن بانیکه کی وکت ده اخا ده شط طاد لور مذکور حزن سکن
گرک حوف دفت ن اویرسن اگر کسد هروف قید ون اویرسن نه کند وک اخلاق ایل جا پرس در ون ما بدلند و که حکن
مشلا خزل سیر قافنه اویل و جه لر سیر ضریه سیر قافنه اویل ایل زنکه رزم طه زن خمه قافنه اویل زنکه زنکه
خمله لر ظهره قافنه اویل ایل مکر قرب بخچ اویل ون اخلاق جا زن و زنی لیله و حی بکی شنکه فرد و سی نک
بویسته ده و اخ اول بدر هیت چکفت آن خدا وند تازه لف وی خدا وند امر و خدا وند بخی و اکر روی کشت
تبیه و سکن اویل رسه اول سانکن و نفسنده و مانیک که حکسته اخا و شط طور مشلا آخت ایله ساخت کی ساست
سخنه قافنه اویل ایل مانیک که فسنه اخلاق هر رایز مشلا زنکت ایله بخت قافنه اویل و اکر روی کشت
قافنه لازمه یا لکز روی ون عبارت اویل حرف که اخلاق ایل شطیلدا مشلا فرنی به کنکن قافنه اویل فرنی یا قافنه اولان
بتوقدیر جه روی نک بانیکه اولان عرض و حکسته اعتبار اویل ایل ایل حرف دصل بخی اویل بخک اویل ایل زنکه که
مغضلا ایل ایل نک که ایل ایل شا ما نیست بونغصیل ایل ظام اویل کمک قافنه نک تسلیمانه سی ایک جن ایش
بجسی بیطک کی لکوز حرف وی ون عبارت در جهشی داچی وک که روی ایل مانیکه که حرف سانکن جانه سدن
عبارت زن بویاندن میبان اول دیکز روی بیطاطی بخی و قافنه در دیک صحیح و مکدر زنکه که قافنه تعیین و نه کنکی لازم
اویل ایل و فراده خر قافنه ده داخل عبارت اویل شر در قسم آفری قافنه بله قدر
سایع ایل ایل ایل قدر لازم دن زناده قافنه ده اعتباری شاعر ایل زانمیده دلش فه کند و سی لازم ایش
قافنه ده اول زناده نک رعایت لازم دکل دی اول سبین بونغصیل قافنه ملزمه و صنی بیله توییف و لندی توییف
قافنه ده اول زناده نک رعایت دن اصبات اش فر زفا فینکنک بو شمنه شامل اویل ایل وی و ایچه قدر ایش
جند کار حج جام نک کلامند اویل فیلم ریته من غیر ایل قیلندندز فر اکندی قافنه نک ایک بانیکه مانند
رسال ایل مذکوره سی قافنه ملزمه نک بیاندن خانی در تیت ون حیک زناده بیکه بونغصیل ایله جام و خانه
اوجانه مر جانه ایل زناده نک شیخی بصل شعار زنده ایل زنام ایش هاول قیلندندز در حرف بانک زناده سید بونغصیل
از بر چنبر ببر و ببر و ببر اول قیلندندز در حرف لامکن بیاده سیده که بونغصیل نظم سکل پیز ایل فی ایل زناده که قوز
لش ایش مک زنندن اویل مده قو خار لشیش در سکن ست فنا کور نور کی لکوز نک سکه بلدم

مده رساله معمولة فی علم العقاید لولی ایل کمال پا شا پیشہ اسنفی العقاید پایشا
بو رساله دک کامول علیه ایله و برقانی فضول کافنه بیشکل و اصل عقاله دخول و قدره بمندنه نک تقره و تحریره
که دصله لارده و حصوله ایله اکا و قدره لایل در اول مقدسه بود که بیان اول نزد معرفت قافنه نک قفقن
داره حروف وی نک که طرف شرده واقع اویل رساله بحر حذک که طرف صنایع بداعی در پی روی در مخفیه ایل
سبی دن مذکور حذک تعابی تقدیم اولندیه آصل عالم شواهد روی شول یو ده فر لکم شرم مقیای اکا است
ایل دلر مشلا ایل پیش جم و میمیه ایل فارس در میا بیشان که بونغصیل دک کمال و مکمل که علیه ایله و تر تیت ایل دیک
مقافنه نک مقادره سنده لفته ایل که قافنه حرف رویست در فصل ثانی سنده روی ایزو دیا اصل عالم و فی ایل باشد
از نفس کله که قافنه است بثابتیه ایل آن ووف رانفع کند معنی مستقیم عالی و فضیل و بروی بینی باشد
و نسبتیش بیک اکنند پن کنکه کونید قصیده لایل دوال میاش بیت نظام مافت با قیال شاه کاریجان
جهان چویانج جهان شد بدولت سلطان و نوی جهان و سلطان بنها بیت که اکر حرف کند معنی خنل شو
که لایل بیشده اخلاق بین اول و قدره بیشکه چوی بیشده نام محت بوقدر ایل کلام اویل و جه فلان بود که قافنه دیک
دوی کاه مخد کاه مخدکه اول و لاره ثانی اول دن جه اویل زنکه بیان آیل دن جه ایل دل سه کرکدر ایل کلام آمرغه
خیل بورادن ظاهر اویل که شر بایی یا نایل ایل رسه حرف دیک خنی فر راتز بانی حروف دن میانیه دلایل ایل
شلایکه و پا به شدن نایل ایل رسه یا دی و پا و شایل یا یا دی خنی ایل حرف اتسه لر حال اخلاق طاری اویل رسه ایل حروف
عبارت حلیمه دلالت جلیه دن خاری اویل عبد الرحمن جامی که جای شوای های اویل فضل ایل ایل مک بیان مادر
علیه قافنه ده متوجه و بکدید بایل دل رساله ده قافنه تعیینه ایده بدانکه فاینه در حرف شوای هم عبارتست
از تمام آچه نک کر ایل دا اخز جم بایات واجی بایشند بایخن بشرط ایل مک متعلق بیشند و تلقظ بلکه حرف کل باید
یا بمنزه حرف دیک بیشند ایده بروی آخزین ووف اصلیست اتفاقیه بایاچه نمیزان باشد عجله ایل درین پست
بیت در ایل نش بیز خنی بیکل بده دل و دید بایی دل بیوان فرورفت بیک صاحب تقطیعایه بخنی کلکه
که آفر شوده مکر ایل دن اخراج اندک دل نیمه روی ایچون قطعه ایل قافنه دیک معقول
و میتوول دکل دز بیک ایل تقدیر جه کاه اویل روی فایض دن جزء اویل بیک حرف و ایل باینده روی بر ایل
قافنه اویل رسه منقوله واقع اویل لام کمک بیان ایل نک که بیان ایل نک که حذر ده که ایل کلام خیل
بیک کر کی قافنه نک حذن دن اخراج ایقوس اخیشوده واقع اویل کلام نک تمانه قافنه دینک اصله موافق
و مطابق در ایل کلام خیل نورده بخطه ایل بود که قافنه ده تلقظه ده علام سه عقال شرط ایل نک بیشکه حرف دیک
قافنه دن جزء اویل دیک بیال هالانز ذیل ایل معاک مقتضای بعضا کل میستقله و مل در مشلا در لر برقانیه
اویل ایل کلام مقتضای بعضا تلقظه ده منقله در بوقایه متعلم بعض کلام و ایل دل مخدکه ذکر اویل زنکه
اسنیع فعل قافنه ایکی قسم دل سکن هر بیشک حقیقت اویک حقیقته خاک دل ایل هر جم فعدتیم دیک

مذکور ابد رویف و اشتراک توقدار و تغییر از مبتین اولد کیه فانیه کث قسم ملتمه سی افی با یک جنس ایشان تر
 چند کلمه تا تم بکش تکرر بیان اول نور من حس اخزند بعض کند بکر نه بیان اول نور من ایشان
 مطلق فانیه نک جناسی بعد سی مفر و محتر اولان منان و متوازن و زنده ملاحظه اولند قدر کشکه همچنانک
 حقیقی ندیا بارت ایدوک خلاص اولو با شق با شقد تعیین و بینی حاجت غالیز تعریف احراج حمله حاجت ایشان
 اعیاری بایان اولان تغیر دن بلکه تغیر دن خانی دکلار فصل فانیه ملتمه کاه او لور بیت و اهاره بلکه مطابعده
 کسر او لور اونک کی شعره ذوال فانیه دیر لرنست کبوی سیم بود واقع او بید رناظم نوزکی هر خلاص شتم من
 پیش وزلف تبار ارش برم صد جنگ شد ز به روسی و بداره پیده برا نکه در کنار شرک برم مشال تری
 بیت بوم سخنده طرفون بجزر ده کوک که طاش بیت دن بر تدره قابیه ملتمه کاه او لور بکی ره اعاده او لور
 و شعر ذوال فانیه او لور نک کبوی سیم واقع او بید ریت کر میشیدی شرای بیانه ایز شیدی سخای ایوان
 تقریب ذوال فانیه ایوان اول عده مطلق فانیه نک بکر زی در عیار اولان خصوصیل فانیه ملتمه نک تکر بیان
 دکلر اونک کسر نده غربت و ندرت او لاعنه فضل هرور اونک باند ه عقد او لوبت مشال او ندن ایزاد اونکی
 فانیه فانیه لازم دکلر که آفر شود هارا اشعار و زخم که فعای بکم سخنا ندن در بوكا دلات بید تبلکه
 کاه او لور فانیه بسط مهر اعاده او لور نک کبوی سیم واقع او بید ریت صافقه منکاه حسنه تراپ بلن
 کو سر و شده از دکلکان سکن دوست ه کاه او لور مصرا کل اوند هار لور نک کشچی کشک ایال الله بله
 حروف اولان قصد اه مظاهر ذرا کزی آفر شمر ده اولان فانیه اسید که قهودن شتنی دز تسبی و نشره
 قوی نده آر و چ کنکه دیر ایغام حال فانیه نک او بید اولان کاهن در و سطیمه ده قاعده شعر متفقی قصیده یا
 غزل او لوحی مطلعه ده فانیه نک بکری لازم ده مشوی و بیچی مرسیده تکری مطلعه ده ما پیکیه لازم ده بی تغییر دن
 ظام او لد بکی عالی اطلان فانیه نک محل تکرین بیعنی ده آفر جمع ابیات دن که اصابت ایشان زید ایچ جانی
 دهی محل مذکور بیانده آفر جمع ابیان تغییر ایشان نک کبوی سیه فانیه دریا ریت در آیه روی توکر کو ریاست
 ایوار بکی ایی پیدا است پیدا است اصلی بیدا است در است افن اسقا ایلخان فانیه راست اول ماز پیش
 مقوله شول فانیه در که بجهد بکر اوزر نه عل مناج در فانیه بی مقوله شول فانیه در که عل بکر و ه منج و دکلر
 تغیر سر تصریف هددا استه بایمود بزکیله فانیه اول فصل ده برو شکت عدد مشال بکش در بونغیلر دن خا
 اول دیکه فانیه مقوله ایلدیمان شرک بکه بریا بر دن زن ایوب او لایکی پیک بین بربیه خلط اید و بخطنا خش
 ایش فرید ایچ جانی جانی که در ساله بکر اوزر سنک خانه سده بول بیش هرچیزه برو و قیمت مقوله بیغی مقول
 غیر مقول آیست که آنکه در و نظری کنند شایسته آن کز دوان نظر کاه تکیه ده لفظی بکش دن نکه
 لفظت مشلا بول طه رکیب بال فقط بید او مشال آن صلاحیت آن پیدا کند که با خاست راست دیریک فانیه بیش
 کنور دکی مشال فانیه مقوله ایشان ده بخت ایشان تکیله ایل فانیه بیش اول ای ایل ای ایل ای ایل ای ایل

و م عاشقه بیش ایش آنکه مارکین ایش ایل هر عزه طلسم ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
 الف م ایس دهی ایل در کمال صفتی ایل مطلع بیست در اول نز فانیه بی ایل ایش ایش ایش
 بیت ای ایکه لاف بیزین ایز دل که عاشقت است ه طولن لک ایز بان تو بادل موافقت دن بیت فانیه
 موشسه ده الف م ایس ده معايیت لازم در لازم او بیان بحکت فانیه ده موشسه اول بیان در ایکه
 عدل ارجمن جایی بمشبه ایش رن تکم بول کلام ایش ایل او لور بیزین ایش ایل او و دیکه بی جوت
 متحرک ده سطیم باشد و فانیه موشسه آیست که ایل
 عزت عاییت ایس ده ایج بی دارند بکه سخن می شمارند مقایل مفتوهه ده ایش ایل طریقه تریده لام سوالان
 منکشنا ولوز مثلا بوند خالی دکلر که ماره دایل هر فانیه موشسه ده ره عاییت دهی خود ده
 م ایس ده هر عاییت اوله که تکی شرک فانیه موشسه ایله معنی ایل شدرا اعماک اول و لوز بیه لازم بکلر که
 شوای بیم فانیه موشسه هر فانیه میسکه عاییت لازم دکل دیش اول لازم خام در تکا بکه سر و عکش
 وجودی احال اوله عندهان تایس ز موشسه جویی احال ای ایکل شان اوزر بیه لازم بکلر که فضای ای ایش ده
 فانیه موشسه لازم ده بکه ایل ایل بونک ایی
 بقیس رایی کو فانیه ده لازم او لور نکه کاتی بخیسا تله بوسم او لان مشوی سنه ایش ایش ایش
 تغییل بخیس که فانیه ده لازم او لور نکه بیست ده واقعه ایش دیست بیجی ده دل و ده شخیز زن
 بر سه بخیس بیور فانیه زن کله ایل
 می بیست جانز را درین حضرت مانک کو بیانز ایل ده جنیان باید که موری بکسر عوی بیانز ایل ده کاه او لور
 رکیب بکر او لور نکه بیست ده واقع او بید ریت اکی بیسند که بکو مر که بکش ده جویش ده که بکو مر
 که بکش ده تحسیل اول کلام مفصله بکش دل دل دل که خلق فیله ده ملطفه ده عدمه تغیل تینه ایتار
 ایک خطا ایش عبد الرعن جایی رساله مذکوره سند ملادل خطا ایل ایش ایش ایش ایش ایش
 کلام نایمای سادقا مذکور هر فیله ده ملطفه ده ملطفه ده ملطفه ده ملطفه ده ملطفه ده
 اول قیدم حاصل او لور بوز عده و ده خطا ایش ده
 مشترک در نکه که قاید بجیت ده تیال ایل
 که در و ف لقطه و معنی عیته اهله او لور نکه که بوا بیانه ظا مر در فطم خود را بیان ایکنیست آیی
 تایکنیم ایل جان بیان میست آیی بیانی رساله مقصود و مراده یا سرینیم چیو دل زدست آیی ایل ایل
 من ایل
 او ایل راشی که وادی نکه فانیه ملتمه لطفا بعینه ایاده او لور آیی معنی خیل ایل دیگر
 ایشان که فانیه ملتمه نک بعنه تحفیص کنیت هی او لور که فانیه موشسه که اول ای ایل ملتمه دن فیلم رفید

فائزه رک و لار که محض از گبله مصلحت قابنه هام اول تفصیل فاینه معلوم ایکن ش در بحث نده او لان علی سایع
و شایه در شعره اختصاص یونقد صریوره فاینه اتفاق انش مکل در شال مکوره کی محل ی جنس آخونده من عمل
او بیله دکلر خود رت شودن تاشی اول ش علی بجشن علی بیکی فهم در بر قسم محل بلج در هم آفری علی نفعه
رطچ او لان شول عمل رکه اخلاق بجهنمه شود ی اطرار او ل سبیدند که شودن بپرده جابر دکلر کشته دا لجه
جاپز در نوع لطاف اندن خالی دکلر صورت فاینه درین منغیر اول ماز معن مقضا کچ تلفظ او ل فرد نتکه
بو بینده واق او ل بدر بیت سودای زلف خالکلر رومه سکت چن مکل مجیع عاشقه بعده اراده دکان علی
تعجب فاینه درین اتفاقا ایدر که لفظ دکلر کی دا ل اراق و فی قاضم اول ذیر اسایر بیت زده قاف و پی او ل بد
کل ریف او ل بیتاردن برسی بود در بیت کم کوردی بزنان سه قاتکه کی دا ل اراق و فی قاضم اول ذیر اسایر بیت زده
دقه کل بچه او لان شول دکلر که اخلاق معنی بمنوزی اولدی رلور و جهت او زردی معن موزی اولدی فی قاضم
فاینه درین مکنپل او ل سبیدند که لطاف اندن به ره او ل اول قسم علی ده نتکه کمال اصفهانی نک بینده
و اقام او ل بدر بیت خصم شترات رازیان می کنده زان روی سعد زاج امغنا کاردست دست ریف
قصیده نک ای باشدند حرف رهی راد تصحیح ریف و روی علی سخمه محجاج در فی بر احت معنی اتفاقا ایدر که کاردا
او نده او ل نقدی هر امر روی و در ریف هم بخت او ل ریف تصحیح روی و درین مقضا پی او ل دکلر که لفظ کار ده او لان
وال ساکن او نده منفک او لوب لقط است منقم دل امتحن دلاز حرف اف لفظ دن ساقط اوله او ل غیره
معن مقضا سنت لفظ او نده او نزدیه احت معنی حرف و ایک سکون است لایحه اف است لفظ او ل نوره
ایندا بزالگون مغذه او لاغزد او نزدیه است حی بور که بوت معلم علی دی بدلکه قسم اول دن او لان علی بجهود
فاینه دن خدا لعن کرکد اک دی نونک اصحابی یوب فاینه نهاده اند کلرنده بو حالم فاینه نک او ل شنده
ایراد ایش در نه که خا مراده کرکد را بون اند تفعیل ره ره لون تسلیم ره فاینه بس فی قسم دن اول
بوند در بیت مراده متوازن مدارک مخوانه مرا ایش دن که بوند که بوند که بوند که بوند
آخوند ایک حرف ساکن او ل برمی برمی آرد که بوند که بوند که بوند که بوند که بوند
ناله دن و سربریده روی تیهه نزدیک شکه راه کاه رقاد کندی پایی بر صحابی یهم کاه غواص کندی دست
در دریای فاره متواتر ایش دن که آخوند برساکن او ل نده که بوند که بوند که بوند که بوند
شخن بوند ایخ دانیسته و باشکاره کی دیمین نه پیمانه که طوطیان شار فایی سکن کون کوند و بی باید
از طوطیان سخن دانه و جهت تانی متواتر له مدارک او ل ریاسن و مخک دن او لکن دن ساکن ایشی دیز متواتر
او ل کلش سه مرندارک هر تاسنده موادری مقدم او لور دی بون قبیل دن ظاهر او ل دیکه او ل قیدی ایمان
ایدند بعد ایش جای دعا هشتم کن ایش
این اصحاب ایش ایش

بری برمی اردو بجهنمه ایش
ستمن او لور بوصیل دن ظاهر او ل دیکه او ل بیندی ایصال ایصال ایصال ایصال ایصال ایصال ایصال
دیز ایش
اروام بری برمی اردو بجهنمه ایش
ازدش رکه شهید داشت
او ل بری برمی اردو بجهنمه ایش
جایی بوندین غافل اهل اغان رساله مذکوره سند و قافیه ملکه اوس در اشعار جنمها دو است در صاد شامل
دندوری ایراد ایدر و خی بدر جون ایش
خی خود رفاقتی طرز می او ل کمک که فاینه نک خدیه ملطفه عده کم خفلاں بیدن ایش ایش ایش ایش
ادنی اند پندره واف من فاینه نک ایراد ایدر بیت او نزد ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
ایدن واقع او لور فصل بزد رفعت بیلد دنی فاینه ایکی قسم من قسم در بزشنده فاینه مقدیه در فرم آفره غافله ملطافت
در لر بعض ایون قیم روی ده ایش
که حرف دی در ساکن او لور دوف دیکل ایش
او نه و حرف دی ایک ایل و حرف دیکل ایش
بوند بینده واقع او ل بدر بیت مغید شد چو درخت شکوه دار سه دنین درخت همین میوه هم است بزم او ل
فاینه بملطفه موصوله در را که حرف دی و حرف دی ملطفه ایش ایش ایش ایش ایش ایش
و ایش او ل بجهنمه ایش
او نک زیاده سیله روی ملطفه مقصو ده هر دنی چه که ایک ایش ایش ایش ایش ایش ایش
بیو عقام ده وجندکور او زینه تفصیل بور سلانک خصایص دن رسایر رسایل ده واقع او لان بیان بمحضه
جخطه خلدن خان دکلر خونه روی و صدر دنی داری یا یکی خیل دلی دار اید و غم بلند شد ره جبله رجی خانی
رساله مذکوره سنده ایراد حرف دی ساکن پا شد و حرف دی بزد پیوسته باشد ایش ایش ایش
و ایش بیوسته باشد ایش
که حرف دی او ل ساکن باشد و بعده ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
بیت بحرنی روی یا باز بسته است مطلع ایش دن که حرف دی ایش ایش ایش ایش ایش ایش
و جهد او ل بحرن جای دعا هشتم کن ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش ایش
تقصیدن یکی خطا ایش
شی خانی سپلیه بوصیف جایز دکلر بیان مطلع مذکوره برسان او ل مطلع بوصیف دن خطا ایش ایش ایش

عرب الفلام حرف قید و ایج بیشت آماش اعلان پارسی خنگاف حرف قید جایز نهاد و آچه ابوالقاسم فردوسی
 طویل بیکویی بیست چه کفت آن فداوند نه زیل و عج خراوندا مر خداوند نه بواسطه قریب خیج است تهد
 ازعج خای سک کلامنده اش زیول غنول خاهم نه اوک کلام بعد حروف قید در لغت پارسی هاست چنان که
 کلمه اند که حروف قید را کیر نه که چون هار و سبزه دخت رخت و خود درد و بزم و دم و دست و دست
 دشت و دشت هار لفڑ و مغزه و سفت و گفت و بند و پند و چه و مهر و گز بانی قانیه بر عذی نهدر غایب قید
 دز عجم و دوف لامست چون دهد و ده ده امثال آن مثالا و خلط اش فیض بیدر سوزن دلفت فارسیده ده
 تیم آید چک حکم که عالم سایر در ده و قید او لور نشود و نه بجز و چه و کرد و ببر و صدره بزر و نزد زنفر
 و فخر و خضر سطه و شعره ملغه و نظم فخر و صقر عکر و گز ملکه سلک امروز نه کنی فاضل عکور و حی برسوزه قایل
 اوس بین اول کلامنده در لغت فارسی تین دن کتوش در آخ کلامندن و فیظامه در حرف مذکور که مثال صحیح
 ابره مزد و بیست مرآه مزد ریا یکی بپرا و بز و بیل بکه و اخ عنان سرمه آه و نیک لغت فارسیده اختردن غیری
 مثال بقدار حرف فنک مثالی پوچه بیست خداوند بایع و خداوند دخت و خدمد ایا و ایل نیک بخت و حرف
 رانک مثال بیست تو گنی که جای زیادوت زده نهاد بیزه چادر لاثوره و حرف زانک مثال بیست بیارام
 تاج شاه او مرده بب نهان نهاد اندز قزند حرف بیک مثال بیست شهر بایر غاول بینان پرست بز
 شیر باری برشت و حن شنک مثال بیست چه خوش بیده بان زنند بیکست و حروش بپر لعد زوشت
 و حن غنک مثال بیست گدار در سرست ای خ دند مغزه سخن باشد شیاست و کروا نفره و حن غنک مثال بیست
 شنیدی که و مقان و لان چفت که لازم جهانها ناشاید نهفت و حن غنک مثال بیست بپر دوان سوی
 بچ بنده تن اندز عاند تو ای
 خارج باشد جز شوک و حن غنک مثال بیست چه بیست که در کروان بینند که کی سیه پیش آور کاه
 هر چه و حن غنک مثال بیست آمد زکوه زرده جهان بشه زنیک که اینک هی سدیم زده رو دیکت حرف
 قیدی دیگر شعر اعم باینده لازم شعری عربی و که انتشار ای
 و میشون و زرعنده که سایع اصحاب شامون نقل ای
 بود که مزلف که آن خواروی اور تاسده بیزه
 رعایت اولنه او که قانیه موشسه در زنده که سایع ای
 بیزه
 که حرف تائیس لونه بله بقیم ایه و دی فصل دیل ایل حرف بیزه دیل که بیزه بیزه بیزه بیزه
 دال ایل قاف کیی که بیزه بیزه و ایل ایل بیست خداوند همان سلطان غاوله که مثل اونه بیزه بیزه
 حرف دی دی ایل موقعا و ایل حروف بیزه بیزه و میل قفعه فریده تایه و فصل مصل شول بیزه بیزه

حفاره بولوز را لکی نوع در بر زمی ملینه در شبهه سه کوت معده در لر میشنه سه کوت بجهوله در لر حکت
 معده و داویکت مثابی بیت چون برآمد شری چشم نوزه رفت سوی عدم شبی بجهوله و توک نه معده
 پاینک مثابی پست آورده با دبوی حم کسبوی چیز بیک مثابی کشت در لر خسته اطبیب و حکت
 بجهوله داویکت مثابی بیت نیم هشتی سوی از نزد روده فرستد به برام و شایی در روده حکم بجهوله
 پاینک مثابی بیت نیی بایم از بجز آن و لغزیب به رجا که ستم زمای شکیب مذکور حالکه حقیقت
 ذکر اولی و کنک و صغری در تو سقا و اوده و باده اعتبار او نزرنده که بعد از حین جامی اعتار ایش
 رساله مذکور که سده ایش در لفظ مقافه فارسی چون واو و یا محدا شیخ تکه و بیشنه بیزه دوکونه است
 مورد نه بجهوله مورد نه است که چون قمه و کسره ماقبل ای
 و بجهوله آنکه مثابی همام نکر و بمشهد چون شووز شیر ته موده دایله بجهوله برش عدو جم ایکم جایز دکله در
 عده از حین جامی اما ازور یا یعنی ایش در اول پرده که ایش در مکه قواند که فرشته شوده چیزه پایه
 دیو و مشتزو چیست بجهان تعریز لر ایش خود چه تفعیل بود اند نهوره کمال صعفه ای دخیل های میشند بیزه ده
 با دل کفشم تو باری ای دل نیکی کز من در دی بایاری من نزد بیک دل گفت که با دهان از لفظ های بیست
 مایی سازم بستکی نایکی آوزی الغله بایی و هجع ایش بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه
 مایه رویم زن و خ در حیب داره نی دیده خوب ایل پیلول شکیب داره موده ایله بجهوله بجهوله بجهوله
 چم دهی بعیده بجهوله ایکم بعد از حین جامی بونی بیول پدر آن رهایز رهیز فصل نیده روی نکن ما نبلده
 اولان وزن ساکنه در لر شول شرطکه و فر دلان او لیله و دوی ایله ایکن او رکنده و اسطه ایله بون
 چنک و آهنک کیی که بیزه ده و ای
 ناله مرا ایخت لغت فارسیده حرف قید بوناره بایان خاکرا زامین میثین مخین مخان وزن حاموا و بادی
 او نمود شول و دنک که دا و دک باقیلی بخنوم باکن باقیلی کسو و لیله نهاده اولان و او کی کیک ده و بیک اولان
 یاکی است ظرا و نکه اولان واو متفوچ در مضمون و کلکه اول سبیدن معبار جمالی و سوک قاییزه کلکه
 سوک قاییزه کلکه دنک که بیزه
 بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه
 بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه بیزه
 ایش ای
 اصل است ایش ای
 و سین و شین غین و قا و نون و که باشد چون منک و خط و نون زنول و اوله بیک ایکی جان ایک
 بر خاله رهف و بر خاله قید اوله قید نون غنول رهف صاحب شامل بیول خاله غافل دکله زاما ای ای ای ای
 ایل بیکن بیوله دیشل نیکه دوازده حرفست بیچ همز رس سه شری نیت آن تو نهانی و بیش شرمی

ساکن نبند حکم بر بوجونگ اخلاقی جایز و کلدر اصل اما حرف فصل سجیل پل روی تحریر اینچی ماقبل شد
 حکم نهاد اخلاق جایز و رست که سایع بایان اولنودن انور نیک بو قصیده سنه اوی خلاف واقع اوی اش من
 بیت ای سلامان فیان ازو برج خیزی و زنگی نبر و قصد ما و سیر شریه سادی و غیره یافته
 اش فراما اول تغیر حمه مکر حکم تو جیه بجهیه جنسن و کلدر عبد الرحمن جاینک بومعادم توجه ده اخلاق
 جایز و کلدر مکر شوان تن که روی تحریر لوله دوکی کلاری بی ترجیه در مجری حکم روی ای بوجونک و اخلاق
 اصل جایز و کلدر زنگی ده ای
 حکم بی بی بیت تاچند بمنکل ای
 میخ ای
 شکل هروایم خروج و زنگ و کلدر نغا دیر لر حکم بیم و بین کی که بوبیده واقع اوی بیت تاکی مخون
 دیده و دل پروریت آن ای
 عیوب مهوده بی بش دا اقو ای اکف ای
 دیگر اتفاق ای
 آنیوب درت دیشد راهابت ایتیش دا ای ای ای جس در برجستی اخلاق خود و ز جس آخی اخلاق خیه
 جس اول ایکی نون در ترتفعی ماقبل ده اخلاقی در دوره و در بکتی نوع آفری مانیل مید اخلاقی در برجسته
 جست ای ای جس نان که ماقبل روی سایر اخلاقی در متعدد و مکمل در آنکه حرف روی نگ تبدیلی در مخواه
 تری ای
 که ای
 زای بخی جمی عزنا بله حیوم عین دانی بوقیان بد را سک سکی حبه چی رازی هاده هاده هاده هاده
 مقبول و کل دا ای
 در بیان و پاسان جامه دان و قیادان کلکار و لاله زار و کلکمان و خارستان و مولستان و جانستان کی بروکی
 و خی دز خوش بایله کلاب گنجی بی بود که بونون عیوب دین عدا و مهمن که کد دیگر که ای ای ای ای
 اوی بورختن دن ای
 کل آب صحبت کلار ها که ده بیوت کلابت سما و اخلاق و دل رزمان ایله زمین کیمی شعر کیه بیانته
 سادعه کلدر دا ای
 در وان و زمانه موصفات بیانات کلاره ای
 دادن و بستن کیمی بیچن مع و جه خفا ایلده که مابالا شرک وضع نون ایله موضوع اولان کلاره جهاده ایلر
 ستی بیقدرت جس اولده مایه الائشر اک مستقل موضعی و ایلر بیک جس خی سند و موضع ایلر بیچن

ملکی اویورنگ کسب ای اثارات اویلدرا آنگ کی کو بیته واقع اویش در پیت که ای ای ای ای ای ای
 بر بیله بر تریاه قردوح سول حرف که دصله بخی اویورنگ کی که بوبیده واقع اویلدربیت فاین کان کوی
 بایم ماسخه کان فام کاریم قردوح سول حرف در که حروف بخی اویورنگ کی که بوبیده واقع اویلدربیت
 سول حروف که بخی اویورنگ کی که بوبیده واقع اویلدربیت آن که کچشم بیکشیت از
 جمله نیکان کز بیتیش فایله حروف دصل و فرم حروف زنگ مکرا اویلر ایلر ایلر ایلر
 ظاهر در تیم دنگره شین و ده حروف نایره و نار فصل بیوه و ایلر بیت مذکور
 اویلر کاه اویلر که ردیغز زیاده که شبا پهی اویلر صاحب ایلر بیض و ف رابطه را از روی مفصل میشه
 ذیکی درت ایل قطع آن ای
 آشیانه استه دل هر پس کیم و شراب چخانه است و بعض مکارین معنی اندوره مثل لفظ کاشانه است را
 کویند ایل روز اصل است و بوناروی و ها حرف و حصل و همه قطعه حروف و سین و زین و مایز حق بود که خاک
 مغدا اویون تاکنی شین کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی کیمی ای ای ای ای ای ای
 الف کیمی اداه تقسیم اویون بوبیده کیمی بیت جان نزیده دو سی روزی کیمی ای ای ای ای
 خوشک با صعایکی غیری اداه اویون و کونک ای ای ای ای ای ای ای ای ای
 ایلکه دن و کرت بیهی اویلری است در دینه جنسن در بوریت دل هر ایله هنجهت
 اوسته دیله ایمیه دار طمعت اوسته آما یا لکن ای است محل خلا در سایع بایان اویندخی اویزیر شرایع
 اویلدربیت دن اولیه فصل فاینکه حركتی ایلیتی در بوریت ایلیتی در بوریت ایلیتی در بوریت
 غیری اویلر ایشان و نه خیلک حركتی دن اول حركت ایلر ایلر اویلر شال کچش در کاه اویلر فرقه اویورنگ
 که بوبیدت دو و نه اویلدربیت بگذشت هار روزه بخیر و مهار کیه بیکن قلچ زیاده کلرنگ ای ای ای
 اویلر فرقه اویورنگ که بوبیده واقع اویلدربیت ای کشت را ایکس شوخت بتفاصل زلف توکنست
 فسر رسم تطاول حدو ره کیت بیکل مابنکنده اویان حرنگ ولکی در هکاره باره و کن ده اویان
 فتح کیمی اخلاق حزوك جازی سایع بایان اویش زانیه مطلقه کیک خواهند دن ای ای ای
 حرف و حصل اویلر ایشان کچش در بوریانه ایلک مابنکنده در دیاعی کرسوز توکنیک لکه شده
 از دودلم راه نفیس شده در دیده ایان آب می کردانه نام حیز نفیش نست آن شنسه شود غایده
 شرط جوان اخلاق حزوك جازی اویلر در قید و حصل دکل ده اویله دین عبد الرحمن جامی کیمی که بکلامه
 ظاهر مرکاه که فاینی مشتمل بر قید و حصله بمندا اخلاق حزوك جازی داشته اند سه ایشانه ایلر

أول ديوان مطلع على أول ديوان حسيبي وله سند كه أورده سيربي متقدمة من
شمسى سبيله سعالي ولنور لز در جمسي بونكت ادن او لوپ عيوبين او لونغدره خلا نجیال ولدی کیا
ایطادر فرق این پرسی و لجنکت خنی سند اولان بو جنسک جانی سندن عذرایدن بعد ارجمن حای کبی
اصابت اینکه فرقانه نکت جنس عیپی وار در که بونکت ایلی کامستوزن او لم شد و ز اول عیپ و ف
شد و لمحنتی مع انکه در نت که جایی ایش هر زبیت و که سلسه الدین کیانه کتو رش در نت
مرچه از بوسان بی خداسته که چشم بقول بخ رواست و داک رو شد و در دال بی خود مخفف در فاینه
بر جنس عیبه در فی که ایل فن عیوبین عذر امشش از در بغا تعریض ایش در فصل عیوب و سالم قافیه منقسم
او لعلین رهیف در منقسم در زریف معنوی او لدر که معنی وہ اختلاف اول نت که شیخی در رهیف
قصیده سنک مطلعه و ادیکاب ایش در بیت صحمد مر فقط کیم طمار ایدر در آیا دره سانیاز زین قبح همی

• صونا کیم فرح درای دره کل دیف مژلذه و خی ار کتاب اید و برد پت •

• سنجخه کل سک ذلم ای مرنی • عاشقم کشی کل سره کل •

• وجّه عیب بود که معنی وہ اختلاف او بجی خدر دیون •

• چفر خد فانه داخلی و لور شعرووف •

• ایکم ذوالعافین او لور •

• واسه اعلم و احکم •

• چفر

سنده رسالت معمولة غرفویه فی علم الطبله لاما بن کمال باشا سیره اندی العقیقی مایث
اعلام ان الطبع صناعة بیتفیدنها انسان تدبیر خطا حقیدن اللسان وازاله امراضه ای میلان این
و جالیوسد غیر جمله ایل سفه وال آنده اليونانیین فی تعریف الطبع فعال بر اطافی و کتاب المتنی
بعضیں بقراط العرقیه و الصاعه طوبیه فیعی ایصعه الطبعی علی هذل اکان مانقله جانیوسن کھلات الغرافت
والطبیه والیونانیین فی کتاب الکری حصنفه فی اکار و فن مکان بخی الطبیب ای ایشانه بل مکان و احفلان ایعلم
حقیقته العلوم والاقصیده اعمل و لاحقیف الصناعه والطب فی اکار ای ایل الطبع فی حقظ المعرفه و ازالت الامراض ذلک
لکیون بالتبیه ای ایکس استه الضوریه و بالادویه و لحال ایکنیک لکیون الطبع صناعه و الک العدلین و

001 1100
1100 1100
1100 1100

1100 1100 1100

1100 1100 1100

1100 1100 1100

1100 1100 1100